

[Helga Pedersen.]

intet materiale fra transportforskningsudvalgets side er lovet færdigt før så langt hen i tiden som til januar 1964. Vi andre har vel svært ved at forstå, at det skal tage så lang tid, men sådan er jo oplysningen. Jeg synes, at der måtte kunne gøres noget for at få næste års eventuelle lovforslag frem så betids, at vi ikke her i tinget skal tvinges til som i år at afgive betænkning, før sidste møde i udvalget er afholdt. Det har været en uheldig og utilfredsstillende måde at skulle skrive betænkning på.

Jeg ville mene, at den højtærede minister, eventuelt i samarbejde med den højtærede ministers kollega, hvorunder transportforskningsudvalget sorterer, måtte kunne pålægge transportforskningsudvalget at få bearbejdet materialet tidligere end hidtil antydet. Den prioritet, færdselssikkerheden har i problemernes række, forekommer mig at være tilstrækkelig begrundelse for et sådant pålæg til transportforskningsudvalget.

Vi har ikke helt klart fået besked på, om den højtærede minister vil gennemføre forsøg med øget politikontrol og uden hastighedsbegrænsning. Jeg vil gerne tilføje, at mit parti lægger megen vægt på dette, og vi beder den højtærede minister om igen at tage det med ind i planlægningen af forsøgene. Jeg understreger endnu en gang, at vi også meget gerne ser den lange periode noget afkortet.

I øvrigt er resultatet af vore overvejelser, efter at vi har fået oplysningerne fra ministerens forhandlinger med transportforskningsudvalget, altså blevet, at mit parti går ind for en forsøgsrække igen i år; men der er naturligvis stadig væk mange i min gruppe, der tvivler på nytten af disse forsøg og af hastighedsbegrænsningerne i det hele taget. Vi vil imidlertid stille os afventende og se resultatet.

Der har jo i udvalget også været diskuteret forskellige andre færdselsproblemer. Jeg skal kun nævne et af dem, som man har interesse for i min gruppe, og det er hastighedsbegrænsningen for den bestemte gruppe af køretøjer, hvorunder lastbiler, omnibusser, turistvogne m. v. hører, og for hvilken grænsen i øjeblikket er 60 km — en grænse, der i sin tid er fastsat efter forhandlinger med forskellige teknikere. Den højtærede minister har oplyst, at man har indledet

forskellige overvejelser med teknikerne, men at disse overvejelser ikke er afsluttet. Det beklager vi fra vor side — eller mange i min gruppe, bør jeg sige; for jeg tror, at der i hvert fald, for så vidt angår busser og turistbiler, overvejende er stemning for, at det ville være forsvarligt nu at forhøje grænsen til 70 km, således som det er oplyst for os at grænsen er i flere af vore nabolande — ja, det er vel egentlig sådan, at ingen andre steder ligger den så lavt som på 60 km. Vi har gentagne gange spurgt, om disse tekniske overvejelser ikke kunne være afsluttet, og vi beklager som sagt, at de endnu ikke er afsluttet. Vi ville naturligvis mene, at skulle man gå ind på en forhøjelse af den gældende maksimale hastighedsgrænse, burde en sådan beslutning ledsages af en udvidet kontrolmulighed med hensyn til disse vognes kørestand, eventuelt regler om øget eftersyn og al den slags; det ville vi ganske overlade til den højtærede minister. Men vi gør opmærksom på, at det, som det er i dag, er vort indtryk, at disse hastighedsgrænser ikke overholdes meget nøje af denne kategori af vogne; ligeledes er det vel en given ting, at uheldsstatistikken ikke kan tale imod at forhøje grænsen fra 60 km til 70 km for disse vogne. Jeg kan tilføje, at ønsket om at få denne regel ændret er så stærkt hos mange medlemmer i min gruppe, at vi overvejer, om der skal stilles et ændringsforslag mellem anden og tredje behandling, hvad dette specielle spørgsmål angår.

For så vidt angår ministerens lovforslag i øvrigt — herunder naturligvis de ændringer, som måtte være påkrævet af hensyn til at få loven sat i kraft til påske — vil vi for vort vedkommende stemme for lovforslagets overgang til tredje behandling.

Edv. Jensen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Marie Antoinette von Lowzow, på grund af sygdom er forhindret i at være til stede, skal jeg tillade mig at komme med nogle bemærkninger her. Vor ærede ordfører foreslår i et brev som sit standpunkt, at vi standser forsøgene i 1963 for at få et nyt basisår, og jeg tror, en del i min gruppe vil være tilbøjelig til at støtte dette standpunkt; men vi er også nogle stykker, der kunne tænke os at stemme for lovforslaget ved tredje behandling ud fra